

Az imádkozás ábécéje

Szerkesztette: Szabó Lajos

Budapest, 2018

A kötet az Evangélikus Hittudományi Egyetem
Gyakorlati Teológiai Tanszékének és Gyakorlati
Intézetének munkája.

4. kiadás

Minden jog fenntartva. Bármilyen másolás,
sokszorosítás, illetve adatfeldolgozó rendszerben való tárolás
a kiadó előzetes írásbeli engedélyéhez van kötve.

© Luther Kiadó, 2018

Illusztrációk: © Gyarmathy Ildikó, 2018

Fotók: © Bérces Flóra, 2018

Kézbeadó szavak

Sokszor érezzük, hogy csak az első szót nehéz megtalálni egy beszélgetésben. Ha ez megvan, akkor már könnyen megy tovább minden. Igaz ez az imádkozásra is.

Érdekes ehhez még hozzátenni, hogy az első imádságok nagyon fontosak az életünkben. Az első, amit fejből tudok. Az első, amit önállóan mondtam el, esetleg a saját szavaimmal. Az első, amit valaki megtanított nekem. De az is fontos első, amit valaki tőlem tanul majd meg. Nagy öröm a továbbadott imádság.

Az imádkozás ábécéjét vegyük úgy a kezünkbe, mint egy titkos kincset. Kézbe vehetjük, amikor imádkozni tanulunk. Vagy imádkozni tanítunk gyermekeket. Amikor bátortalanok vagyunk. Örömmel lapozgathatjuk akkor is, amikor gondtalanok és vidámak vagyunk.

Egy nagyon sietős világban is érdemes naponta néhány percet találni arra, hogy szülők, nagyszülők és gyerekek kipróbálják vagy folytassák az imádkozást. Talán az óvodáskor vége felé. Vagy iskolakezdedskor. Egyszerű mozdulat levenni

ezt a könyvet az éjjeliszekrényről vagy az ágy feletti polcról esténként.

Érdemes megnézegetni a képeket és elgondolkodni a rajzokon. Felfedezhetjük, mennyi minden van az életünkben, aminek örülhetünk. De gondolhatunk a félelmekre, aggodalmakra vagy fájdalmakra is, amelyekkel szintén sokszor találkozunk. Istenre úgy gondolhatunk, mint akit érdekel, mi történik velünk. De nem szabad megfélelkezni másokról sem! Imádkozni nemcsak önmagunkért kell Jézus példája szerint, hanem azokért is, akik körülöttünk élnek, közelben és távolban egyaránt.

Istennel jó beszélgetni. Jó elmesélni neki mindazt, ami velünk történt. Jó tudni, hogy ő a gyermekek szavát éppúgy, mint a felnőttekét várja és meg is hallgatja. Isten mindenkihez egyformán közeledik. Mindegyikünk imádságára odafigyel. Szülők és gyermekek közös használatára készült ez a könyv. Bármelyikük is fedezi fel először, a legszebb, ha együtt olvassák az imákat. Az imádság kicsinek és nagyoknak egyaránt személyes kapcsolata Istennel, de ha néhány percet közösen lehet ebben eltölteni, az önmagában is nagy élmény.

Jó lenne, ha nemcsak régi generációk tagjai gondolhatnának arra hálával, ahogyan őket tanították imádkozni szüleik vagy nagyszüleik, hanem igaz lehetne ez a mai nemzedék tagjaira is.

Köszönetet mondunk azoknak, akik odaadták a családjukban hangzó, gyermekek és szülők által mondott imákat, kis

kincseket, hogy sokaknak váljanak örömére. Köszönetet mondunk Balog Eszternek, Botta Benedeknek és Dánielnek, Baranyayné Rohn Erzsébetnek, Erdélyi Balázsnak és Borókának, Czöndörné Horváth Eszternek, Koczor Tamásnak, Kodácsy-Simon Eszternek, Kodácsy-Simon Annának és Mátnának, Lacknerné Puskás Sárának és Szigethyné Szenteczki Katalinnak.

Köszönetünket fejezzük ki Gyarmathy Ildikónak, hogy megszólító erejű rajzaival kedvesebbé és személyesebbé tette a kiadványt.

A gyermekek világát bemutató fotókat Bérces Flórának köszönjük.

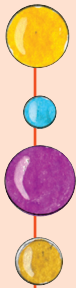
Nincs más kívánság a könyv végén, csak ennyi: találjon magának ki-ki olvasható, hordozható és továbbadható imádságot ebben a kis könyvecskében.

Budapest, 2012 adventjén

Szabó Lajos

a kötet szerkesztője

1.

Az én sarkom

Kuckó

Ha egyedül szeretnék lenni, mindenki aggódni kezd.

„Fáj valamid? Megbántottak?” – ezt kérdezzetik.

Pedig csak egyedül szeretnék lenni.

Ilyenkor gondolkozom, vagy csak nézek, hallgatom a világot.

Arra gondolok, hogy sosem vagyok egyedül. Ámen.

Titok

Mennyei Atyám! Néha türelmetlenül várlak. Várom, hogy válaszolj imádságaimra, hogy szólj, tanácsot adj, mutasd meg hatalmad. Sokszor csak utólag veszem észre, hogy már mióta itt vagy velem. Fogod a kezem, és nem engeded el. Ámen.

Félek

Istenem! Mikor azt mondom, félek, azt mondják, nem kell félni.

Én mégis félek.

Kérlek, Jézus, segíts nem félni! Ámen.

Rohanás

Kedves Istenem! Amikor a lejtő tetején álltam, még nem gondoltam, hogy ennyire felgyorsulhat a biciklim.

Már régen nem lehet hajtani, üresen fut a pedál.

Csodás ez a száguldás!

Legalább olyan gyorsan megyek, mint egy autó.

Átvillan az agyamon, hogy mi lenne, ha most elesnék vagy kiesne a kerék.

Vajon az ilyen örültségek idején is vigyázol rám?

Remélem, mert különben nagy bajban vagyok.

Ámen.